RZECZPOSPOLITA POLSKA

¹ OPIS PATENTOWY ¹ PL ¹ 182022

⁽¹³⁾ B1

(21) Numer zgłoszenia:

313849

(51) IntCl⁷ C07C 237/40

Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej (22) Data zgłoszenia:

18.04.1996

β-aminoestry anilidów kwasu salicylowego

- (43) Zgłoszenie ogłoszono: 27.10.1997 BUP 22/97
- (73) Uprawniony z patentu: Instytut Przemysłu Organicznego, Warszawa, PL

- (45) O udzieleniu patentu ogłoszono: 31.10.2001 WUP 10/01
- Twórcy wynalazku: Edmund Bakuniak, Warszawa, PL Andrzej Kuś, Łódź, PL Jan Wasiak, Łódź, PL Janina Płaszkowska, Warszawa, PL Zofia Zimińska, Warszawa, PL
- β-aminoestry anilidów kwasu salicylowego o wzorze ogólnym przedstawionym na rysunku, w którym R¹ oznacza: grupe fenylowa, grupe metylowa, grupe fenylowa, grupe metylowa, grupe fenylowa podstawioną w pozyciji para lub meta lub orto przez atom ohlorowca, grupe nitrowa, R² oznacza: grupe alkilowa o fańcuchu prostym lub rozgałęzionym o C₁-C₁₂, grupe palkilowa podstawiona przez fenyl, grupe hydroksylowa lub grupe karbometoksylowa, R³ oznacza: atom wodoru, grupe alkilowa dentyczna lub różną w odniesieniu do grupy alkilowej R², R⁴ oznacza usytuowany w pozycji para lub meta lub orto atom chlorowca.

β-aminoestry anilidów kwasu salicylowego

Zastrzeżenie patentowe

β-aminoestry anilidów kwasu salicyłowego o wzorze ogólnym przedstawionym na rysunku, w którym R¹ oznacza: grupę fenylowa, grupę metylowa, grupę fenylową podstawioną w pozycji para lub meta lub orto przez atom chłorowca, grupę nitrową, R² oznacza: grupę aklilową o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym o C₁-C₁₂, grupę aklilową podstawioną przez fenyl, grupę dydroksylową lub grupę karbometoksylową. R² oznacza: atom wodoru, grupę aklilową identyczną lub różną w odniesieniu do grupy alkilowej R², R⁴ oznacza usytuowany w pozycji para lub meta lub orto atom chlorowca.

Przedmiotem wynalazku są nowe związki z grupy β-aminoestrów anilidów kwasu salicylowego o wzorze ogólnym przedstawionym na rysunku. β-aminoestry anilidów kwasu salicylowego nie są znane.

Z opisu patentowego Japonii nr 5318732, niemieckiego nr 1126374, Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej nr 3079297 znane są estry anilidów kwasu salicylowego, w którym w
cząsteczce anilidu kwasu salicylowego atom wodoru w grupie hydroksylowej został zastapiony
grupą acylową, pochodzącą od alifatycznych kwasów karboksylowych lub z opisu patentowego
Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej nr 2802029 od aromatycznych kwasów karboksylowych. Związki te były otrzymane w reakcji kondensacji pochodnych O-acylowanego kwasu salicylowego z aniliną lub pochodnymi aniliny i wykazują aktywność fungicydową podobną do
aktymości biologicznej anilidów kwasu salicylowego.

Przedmiotem wynałazku są nowe związki z grupy B-aminoestrów anilidów kwasu salicylowego o wzocze ogólnym przedstawionym na tysunku, w którym R¹ oznacza: grupę fenylową, grupę metylową, grupę fenylową podstawioną w pozycji para lub meta lub orto przez atom chlorowca, grupę nitrową, R² oznacza: grupę alkilową o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym o C-C1₂₂ grupę aklilową podstawioną przez fenyl, grupę hdyroksylową lub grupę karbometoksylową, R² oznacza: atom wodoru, grupę alkilową identyczną lub różną w odniesieniu do grupy alkilowej R², R² oznacza ustomowany w pozycij nara lub meta lub orto atom chlorowca.

Związki według wynalazku objęte wzorem ogólnym przedstawionym na rysunku, wykazują działanie fungicydowe. Wyniki badań biologicznych ilustruje tabela 1. Zostały one otrzymane w reakcji addycji amin do α,β-nienasyconych estrów anilidów kwasu salicylowego. Szczegółowe sposoby otrzymywania pochodnych według wynalazku przedstawiono na przykładach

Przykład I. Synteze prowadzi się w trzech etapach. W pierwszym etapie otrzymuje się chlorek cynamoilu. Do 29,6 g (0,2 mola) kwasu cynamonowego w 150 ml bezwodnego benzemu dodaje się 17 ml (0,25 mola) świeżo oddestylowanego chlorku tionylu i ogrzewa do wrzenia pod chłodnicą zwrotną przez 4 godziny. Następnie oddestylowuje się na wyparce próżniowej benzen i adadniar chlorku tionylu, a pozostałość destyluje się pod zmniejszonym cińsniemie, nzyskując 27 g. chlorku cynamoilu o temperaturze wrzenia 152-3°/31,99·10² Pa (po zakrzepnięciu t.t. 35-6°), który wykorzystuje się w drugim etapie do syntezy cynamonianu N-(4-chlorofenylo)amidu kwasu salicylowego.

Do roztworu 24,8 g (0,1 mola) N-(4-chlorofenylo)amidu kwasu salicylowego i 14 ml (0,1 mola) tricyloaminy w 250 ml bezwodnego chloroformu wkrapla się 16,7 g 90,1 mola) chloroko cynamoilu w 60 ml bezwodnego chloroformu, utrzymują ce temperaturę mieszaniny w granicach 30-35°. Po zakończeniu wkraplania roztwór ogrzewa się przez 1 godzinę w temperaturze 50°, a następnie odparowuje się pod zmniejszonym ciśnieniem chloroform. Do pozostałości dodaje się 300 ml wody, odsącza się wydzielony osad, który przemywa się 3% roztworem kwasu solnego.

182 022 kilkakrotnie wodą, a następnie suszy się i krystalizuje z acetonu. Otrzymuje się 29,5 g (78% wydajności) produktu o t.t. 169-170°, który używa się w trzecim etapie syntezy.

Do roztworu n-propyloaminy (1 ml) w 60 ml etanolu dodaje się w kilku porcjach roztwór 3.775 g (0.01 mola) cynamonianu N-(4-chlorofenylo)amidu kwasu salicylowego w 60 ml dioksanu. Mieszanine ogrzewa się 2 godziny w temp. 50°, a następnie odparowuje na wyparce próżniowej rozpuszczalniki i nadmiar propyloaminy. Pozostałość krystalizuje się z heksanu i acetonu uzyskując 3,32 g (76% wydajności) β-fenylo-β-(N-propylo)aminopropionianu N-(4-chlorofenylo)amidu kwasu salicylowego o t.t. 99-100°.

Analiza elementarna dla wzoru C25H25CIN2O3 (436,92) N=6.4 Wartości obliczone (%): C=68,7 H=5.8N=6.4Wartości oznaczone (%): C=68,6 H=5.8

Przykład II. Syntezę prowadzi się w czterech etapach. W pierwszym etapie otrzymuje sie kwas p-chlorocynamonowy. 70 g (0,5 mola) aldehydu p-chlorobenzoesowego, 104 g (1 mol) kwasu malonowego, 200 ml pirydyny i 5 ml piperydyny ogrzewa się na łaźni wodnej przez 1 1/2 godziny (do momentu zakończenia wydzielania się dwutlenku wegla). Po oziębieniu mieszanine reakcyjna wylewa się do lodu i 200 ml kwasu solnego. Wydzielony osad odsącza się, przemywa zimna woda i suszy. Po krystalizacji z etanolu otrzymuje się 82 g kwasu p-chlorocynamonowego o t.t. 248-9°, który wykorzystuje się w drugim etapie do syntezy chlorku p-chlorocynamoilu.

36,5 g (0,2 mola) kwasu p-chlorocynamonowego i 40 ml świeżo destylowanego chlorku tionylu ogrzewa się do wrzenia 11/2 godziny. Następnie odparowuje się pod zmniejszonym ciśnieniem nadmiar chlorku tionylu, a pozostałość krystalizuje się z chloroformu i heksanu. Otrzymuje się 35 g chlorku p-chlorocynamoilu o t.t. 77-8°, który wykorzystuje się do syntezy p-chlorocynamonianu N-(4-chlorofenylo)amidu kwasu salicylowego w trzecim etapie procesu.

Do roztworu 24.8 g (0.1 mola) N-(4-chlorofenylo)amidu kwasu salicylowego i 14 ml (0,1 mola) trietyloaminy w 300 ml bezwodnego tetrahydrofuranu wkrapla się roztwór 20,2 g (0,1 mola) chlorku p-chlorocynamojiu w 100 ml tetrahydrofuranu z taka szybkością, aby temperatura mieszaniny nie przekroczyła 30°. Po zakończeniu wkraplania mieszanine ogrzewa się przez 1 godzine w temperaturze 50°, a następnie odparowuje się tetrahydrofuran na wyparce próżniowej. Do pozostałości dodaje się 250 ml wody i odsącza wydzielony osad; osad przemywa się 3% kwasem solnym, kilkakrotnie woda, a następnie suszy i krystalizuje z etanolu. Otrzymuje się 32,5 g (79% wydajności) p-chlorocynamonianu N-(4-chlorofenylo)amidu kwasu salicylowego o t.t. 213-4°, który używa się w czwartym etapie syntezy.

 a) Do roztworu 0,73 g (0,01 mola) n-butyloaminy w 100 ml etanolu dodaje się w kilku porcjach roztwór 3,09 g (0,0075 mola) p-chlorocynamonianu N-(4-chlorofenylo)amidu kwasu salicylowego w 100 ml dioksanu. Mieszanine reakcyjną ogrzewa się do wrzenia przez okres 1 godziny, a następnie odparowuje na wyparce próżniowej rozpuszczalniki. Pozostałość krystalizuje się z acetonu i heksanu uzyskując 2,4 g (66% wydajności) β-(p-chlorofenylo)-β-(N-butylo)aminopropionian N-(4-chlorofenylo)amidu kwasu salicylowego o t.t. 100-1°.

Analiza elementarna dla wzoru C26H26CI2O2N2 (485,39)

Wartości obliczone (%): C=64,3 H=5.4 N=5.8Wartości oznaczone (%): C=64,0 H=5.3N=5.8

b) 3,09 g (0,0075 mola) p-chlorocynamonianu N-(4-chlorofenylo)amidu kwasu salicylowego rozpuszcza się w 100 ml dioksanu i dodaje do roztworu 2 ml 40% wodnego roztworu dimetyloaminy w 100 ml etanolu. Mieszanine reagentów pozostawia się na 48 godzin w temp. pokojowej, a nastepnie odparowuje na wyparce próżniowej rozpuszczalniki. Pozostałość, po wysuszeniu w eksykatorze próżniowym nad P₂O₅, krystalizuje się z acetonu i heksanu. Uzyskuje się 2.23 g (68% wydainości) β-(p-chlorofenylo)-β-(N,N-dimetylo)aminopropionian N-(4-chlorofenylo)amidu kwasu salicylowego o t.t. 116-7°

Analiza elementarna dla wzoru C24H22CI2O3N2 (457,34) Wartości obliczone (%): C=63,0 H = 4.8N=6.1 Wartości oznaczone (%): C=63.2 H = 4.8N=6.1Przykłady otrzymanych zwiazków zestawiono w tabeli 2.

Tabela 1 Działanie fungicydowe związków według wynalazku wyrażone cyframi 6, 3, 1 odpowiadającym zabamowaniu wznostu kolonii grzybów testowych od 75% – 100% w zależności od stężenia sbc w podłożu: 1 – w stężeniu 20 ppm, 3 – w stężeniu 10 ppm, 6 – w stężeniu 5 ppm. Warunki *in vitro*.

Nr związku wg tabeli 2	Grzyby testowe						
	Botrytis fabae	Phytopthora cactorum	Fusarium nivale	Rhizoctonia solani	Sclerotinia sclerotiorum		
1	6	6	6	6	6		
2	6	3	3	3	3		
3	1	3	1	3	1		
4	nie badano						
5	nie badano						
6	1	1	3	1	1		
7	6	6	6	3	6		
8	3	3	3	3	3		
9	3	3	3	3	6		
10	3	3	3	3	1		
11	3	1	6	3	3		
12	1	1	6	6	ı		
13	3	3	6	3	1		
14	3	3	3	3	3		
15	nie badano						
16	3	1	6	1	1		
17	3	6	6	6	6		
18	nic badano						
19	3	3	6	3	ı		
20	6	3	6	6	3		
Karbendazym, znany	6	nb	6	6	6		
Amid kwasu salicylo-	6	6	6	6	1		

Tabela 2 Własności zwiazków objętych wzorem ogólnym przedstawionym na rysunku

Nr związku					
	R ¹	R ²	R ³	R ⁴	t.t. (°C)
1	2	3	4	5	6
1	C ₆ H ₅	CH ₃	H	4'-Cl	136-139
2	C ₆ H ₅	C ₃ H ₇	Н	4'-C1	99-100
3	C ₆ H ₅	C ₄ H ₉	Н	4'-C1	91-92
4	C ₆ H ₅	CH(CH ₃)C ₆ H ₅	Н	4'-Cl	140-144

cd. tabeli 2

1	2	3	4	5	6
5	C ₆ H ₅	CH ₂ COOCH ₃	Н	4'-Cl	119-120
6	C ₆ H ₅	CH ₃	CH ₃	4-C1	72-73
7	C ₆ H ₅	C12H25	Н	4'-Cl	91
8	C ₆ H ₅	C ₃ H ₇	CO-CH ₃	4'-Cl	
9	4"-CIC ₆ H ₄	CH ₃	Н	4'-Cl	141-142
10	4"-ClC ₆ H ₄	C ₃ H ₇	Н	4'-Cl	106-108
11	4"-ClC ₆ H ₄	C ₄ H ₉	Н	4'-Cl	100-101
12	4"-ClC ₆ H ₄	C ₁₂ H ₂₅	Н	4'-C1	100-103
13	4"-ClC ₆ H ₄	CH ₃	CH ₃	4'-C1	116-117
14	4"-ClC ₆ H ₄	C ₃ H ₇	CO-CH ₃	4'-C1	88-90
15	4"-ClC ₆ H ₄	CH ₃	CO-C ₆ H ₅	4'-Cl	172-173
16	4'-O2NC6H4	C ₃ H ₇	Н	4'-Cl	135,5-137
17	4"-CIC ₆ H ₄	CH2-(CH2)3-CH2		4'-C1	156-158
18	C ₆ H ₅	CH ₂ -(CH ₂) ₃ -CH ₂		4'-Cl	90-92
19	CH ₃	C ₃ H ₇	Н	4'-Cl	44-45
20	C ₆ H ₅	CH2CH2CH2OH	Н	4'-C1	163-165